

Tárgy: tájékoztatás elmulasztása

BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: **2023. F.151/4.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2023. július 10. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

**150.000 Ft, azaz Százötvenezer Forint
pénzbírság**

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a kiszabott pénzbírság összegét, valamint 30.000 Ft, azaz harmincezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő a bejelentésében azt kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyében nem járt el megfelelően, nem tájékoztatta őt egy tárgyalásról és az ügyében született bírósági döntésről sem.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa jogi képviselő nem megfelelő ellátásának, valamint tájékoztatás elmulasztásának kifogásolása tárgyában az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az észrevételei megtételére és az ügyben keletkezett, releváns iratai csatolására.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a beadványában előadta, hogy a bejelentő és közte ügyvédi megbízási szerződés jött létre 2017. március 7. napján a járásbíróság előtti két perben a bejelentő, mint alperes perben történő jogi képviseletének ellátására, az esetleges jogorvoslati, végrehajtási eljárásra is kiterjedően. Az ügyvédi megbízási szerződést és az ügyvédi meghatalmazásokat csatolta.

Előadta, hogy mindkét perben az ellenkérelmet benyújtotta, azt követően a perek felfüggesztésre kerültek, majd a felfüggesztés okának megszűnésével a járásbíróság egyesítette azokat és a bejelentőt marasztaló ítéletet hozott.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a megbízási szerződés aláírását követően eltelt közel öt és fél év alatt a bejelentő őt nem kereste, az ügy nála felmerült fejleményeiről nem tájékoztatta, a kapcsolatfelvételt nem kezdeményezte.

Az ítélet kézhezvételét követően telefonon kísérelte meg arról a bejelentőt értesíteni, de az nem vezetett eredményre. Emlékezete szerint a bejelentő azt követően kereste őt telefonon és a végrehajtási eljárásban igénybe vehető lehetőségekről (egyezség, részleges elengedés, részletfizetés) adott részére tájékoztatást. Utána a bejelentő nem nála jelentkezett, csak a kamarai beadványa érkezett az ügyében. Az eljárás alá vont ügyvéd egyéb iratot nem csatolt.

Álláspontja szerint a bejelentő fizetési kötelezettsége nem ügyvédi tevékenységgel vagy mulasztással összefüggésben merült fel.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenysége során mulasztott, nem tett eleget a tájékoztatási és kapcsolattartási kötelezettségének, ezzel megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (1) és (3) bekezdését, 28.§ (3) bekezdését, 39 § (3) bekezdését, valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 2.1, 2.2, 2.4, 5.10 és 13.10 pontjait, amellyel 3 (három) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi biztos az Üttv. 127. § (1) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 22.1 pontja alapján indítványt tett az ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálására.

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy 15 napon belül a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakra és az abban írt végindítványra az észrevételeit tegye meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívást átvette, azonban arra észrevételt nem terjesztett elő.

A megállapított tényállás:

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között 2017. március 7. napján ügyvédi megbízási szerződés jött létre. A megbízás tárgya az E.F. Zrt. felperes által a bejelentő, mint alperes ellen lízingszerződésekből eredő igények iránt indított (4.180.842 Ft és járulékai megfizetése – 1. sz. per), valamint 2.030.955 Ft és járulékai megfizetése iránt folyamatban lévő perben (2. sz. per) a bejelentő jogi képviselőnek ellátása. A megbízás kiterjedt továbbá a peren kívüli egyeztetésekre, valamint az esetleges jogorvoslati eljárásokban, illetőleg végrehajtási eljárásban történő jogi képviselő ellátására is, az ebből eredő igények érvényesítésével.

Az eljárás alá vont ügyvéd a perbeli ellenkérelmeket elkészítette és benyújtotta azzal, hogy az esetleges távollétében is kérte a tárgyalások megtartását.

A bíróság a perek tárgyalását 2017. május 24. napján - az ítéletábla 2017. január hó 17. napján kelt végzésével kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás jogerős befejezésig – felfüggesztette. A felfüggesztésről a bejelentő tudomással bírt.

A bíróság a tárgyalások felfüggesztését megszüntette és a perek új ügyszám alatt folytatódtak.

A 2. számú, a felfüggesztés megszüntetését követően új ügyszámra lajstromozott perben a bíróság a 2021. március 25. napján 10.30 órára kitűzött tárgyalásra idézte az eljárás alá vont ügyvédet. A tárgyalásra szóló idézést az eljárás alá vont ügyvéd 2021. február 24-én átvette. Az eljárás alá vont ügyvéd sem a tárgyalás felfüggesztésének megszüntetéséről, sem az új tárgyalási határnapról nem tájékoztatta a bejelentőt, illetőleg nem állapítható meg, hogy a tárgyaláson részt vett volna.

A bíróság az 1. sz. perben a 14. sorszámú végzésével 2021. október 5. napján szüntette meg a tárgyalás felfüggesztését, mely végzést az eljárás alá vont ügyvéd 2021. október 13. napján, egy ismeretlen tartalmú 13. számú végzéssel együtt átvett, azonban a felfüggesztés megszüntetéséről a bejelentőt nem tájékoztatta, vele a további feladatok, lépések tekintetében nem egyeztetett.

A bíróság a 2021. október 19-i tárgyaláson – ahol egyik peres fél, illetőleg képviselője sem jelent meg - meghozott végzésével a pereket egyesítette, hivatkozással arra, hogy a két perben a peres felek személye azonos és az ügyek tárgya egymással összefügg. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalási jegyzőkönyvet átvette, azonban az abban foglaltakról nem tájékoztatta a bejelentőt, akinek ily módon az egyesítés tényéről sem volt tudomása.

A perben a bíróság 2022. január 18. napján tárgyalást tartott. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalásra szóló idéző végzésről a bejelentőt nem tájékoztatta, a tárgyaláson nem vett részt.

Ugyanezen a tárgyalási határnapon a bíróság 5. sorszám alatt ítéletet hozott, amelyben a felperesi keresettel egyezően kötelezte a bejelentőt, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 2.030.955 Ft-ot és annak 2011.02.12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 4.180.842 Ft-ot és ezen összegből 3.999.982 Ft után annak 2011.02.12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 310.590 Ft perköltséget.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalási jegyzőkönyvet és az ítéletet átvette, azonban azok tartalmáról a bejelentőt nem tájékoztatta, a jogorvoslat kérdésében vele nem egyeztetett, fellebbezéssel nem élt. A bíróság a 2022. március 18-án kelt, 5-I. számú végzésével megállapította, hogy az ítélet 2022. március 5. napján jogerőssé és végrehajthatóvá vált.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel a megbízás aláírását és a tárgyalások felfüggesztését követően ténylegesen nem kommunikált, részére tájékoztatást nem adott, kapcsolatfelvételt vele nem kezdeményezett.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt nem tájékoztatta az ítéletről, ezáltal megfosztva őt az esetleges jogorvoslati lehetőség érvényesítésétől.

A bejelentővel szemben az ítélet alapján 2022 nyarán végrehajtási eljárás indult, munkabére terhére letiltás került foganatosításra, illetve a bejelentő tulajdonát képező ingatlanra vonatkozóan a hitelező javára végrehajtási jog került bejegyzésre.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel a végrehajtás megindulását követően telefonon egyeztetett és ekkor már nyilvánvalóan késedelmesen adott tájékoztatást részére az ítéletről, illetőleg felajánlotta a végrehajtási eljárás során a közreműködését, amelyre a bejelentő nem tartott igényt.

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást a bejelentés és azok mellékletei, az eljárás alá vont ügyvéd beadványa és általa csatolt okiratok alapján aggálytalanul állapította meg.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéd terhére három rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását kérte, hivatkozással arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi mulasztással, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával és a kapcsolattartás elmulasztásával megsértette az Üttv. 1. §, (1) és (3), 28. § (3), 39. § (3) bekezdéseit, illetve az ÜESZ 2.1, 2.2, 2.4., 5.10., és 13.10. pontjai szerinti rendelkezéseit és ezáltal 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A büntetés kiszabás során enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az időmúlást, a ténybeli beismerést és az eljárás alá vont ügyvéd makulátlan fegyelmi előéletét. Súlyosító körülményként kérte értékelni a többszörös halmazatot, a mulasztások súlyát, továbbá azt is, hogy a bejelentőt több ízben fosztotta meg az ügyében való döntéstől (jogorvoslat, tárgyalási jelenlét, végrehajtási eljárás megindításának esetleges elkerülési lehetőségeinek megfontolása).

Pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt, melynek összegét a fokozatosság elvének szem előtt tartásával kérte megállapítani. Kérte továbbá az eljárás alá vont ügyvéd eljárási költségekben való marasztalását is.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a felelősségét vitatta. Álláspontja szerint a bejelentővel szemben egy 2011. február 8. napján kelt azonnali hatályú felmondás alapján került sor a követelések érvényesítésére, így a marasztaló ítélet meghozatalára közel 11 év elteltével került sor, mert bejelentő a kezes szerződésből eredő kötelezettségét nem teljesítette; így az adóst terhelő, évek óta fennálló fizetési kötelezettség keletkezése nem ügyvédi tevékenységgel vagy mulasztással összefüggésben merült fel, hanem az adós és a kezes szerződésessége, valamint önkéntes teljesítésének elmaradása következtében.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos az alábbiak szerint.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra 2021. februárja és 2022. márciusa között került sor, így mind az anyagi jogi normák, mind az eljárás tekintetében az Üttv. és a FESZ rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 107. § értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, (...)

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése szerint a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése szerint a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ÜESZ 2.1. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

Az ÜESZ 2.2. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

Az ÜESZ 2.4. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az ÜESZ 13.10. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi megbízás keletkezésére és tartalmára vonatkozóan azonos nyilatkozatot tett. Ugyancsak egybehangzóan adták elő, hogy a perbeli tárgyalások felfüggesztésre kerültek, így ezen időpontig a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ügyvédi mulasztás nem róható az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

Önmagában ugyanis az a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalásokon nem jelent meg, mulasztásnak még nem tekinthető, figyelemmel arra, hogy az ellenkérelmek határidőben beterjesztésre kerültek és azokban kérte az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalások távollétében való megtartását.

Az eljárás alá vont ügyvéd ugyanakkor egyértelműen mulasztott, amikor a perek felfüggesztésének megszüntetéséről és az azt követő eljárási cselekményekről nem tájékoztatta a bejelentőt, aki ezáltal nem tudott sem a perek folytatásáról, sem a kitűzött tárgyalásokról, sem a két per egyesítéséről.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta a bejelentőt az őt a keresettel azonos módon marasztaló ítéletről sem, ezzel elzárta a bejelentőt a jogorvoslati jogának érvényesítési lehetőségétől.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezésében előadta, hogy az adóst terhelő, évek óta fennálló fizetési kötelezettség keletkezése nem ügyvédi tevékenységgel vagy mulasztással összefüggésben merült fel, hanem az adós és a kezes szerződészegése, valamint önkéntes teljesítésének elmaradása következtében. Kétségtelen tény, hogy a per tárgya nem ügyvédi mulasztás következménye és a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat sem tartalmaz ilyen megállapítást, így a fenti védekezésként előadottak a mulasztás kimentésére nem alkalmasak.

Az eljárás alá vont ügyvéd alá vont ügyvéd felelőssége ugyanis azon mulasztásában érhető tetten, hogy a bejelentővel való teljes kapcsolattartás hiánya miatt a bejelentő nem értesült az egyes eljárási cselekményekről (tárgyalás folytatása, tárgyalások kitűzése, egyesítés, stb.), továbbá az ügyében született marasztaló ítéletről sem, ezáltal nem volt abban a helyzetben, hogy az ítélettel szembeni jogorvoslati lehetőségeit felmérje, azt mérlegelje és döntésétől függően azt érvényesítse.

Az eljárás alá vont ügyvéd az igazoló jelentése 3. oldal második bekezdésében tényszerűen elismerte, hogy a megbízójával kapcsolatfelvétel nem történt, „*a megbízási szerződés megkötése óta eltelt 5,5 éve a megbízó engem nem keresett, az ügy nála felmerült fejleményeiről (hitelezői felmondás esetleges KHR tájékoztatás stb.) nem tájékoztatott, a kapcsolatfelvételt nem kezdeményezett*”.

Az eljárás alá vont ügyvéd, bár állította, hogy az ítéletről telefonon megkísérelte értesíteni a bejelentőt, de az sikertelen maradt, ezt azonban bizonyítani nem tudta. Tény ugyanakkor, hogy az ítéletet írásban sem elektronikus formában, sem postai úton nem küldte meg a bejelentő részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között egy telefonbeszélgetés történt, azonban annak tartalma alapján az egyértelműen rögzíthető, hogy arra a már jogerős ítélet kézhezvételét követően, a végrehajtási eljárás megindulása után került sor.

Hangsúlyozza ugyanakkor a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mulasztása nem jelenti azt, hogy a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd hibájából lett volna pervesztes, mindössze a fellebbezés lehetőségétől fosztotta meg a bejelentőt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el, mert az eljárás alá vont ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat, így ezen szabályok megsértése a fegyelmi eljárásban is szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a rendbeliség kérdésében nem osztotta a fegyelmi biztos álláspontját.

A Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd valóban nem az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján járt el akkor, amikor nem tett eleget a tájékoztatási és a kapcsolattartási kötelezettségének, és annak elmulasztásával elzárta a bejelentőt a fellebbezési jog gyakorlásának lehetőségétől.

Az eljárás alá vont ügyvéd bár valóban több, fentebb megjelölt rendelkezést sértett, de mindezt azonos magatartással (tájékoztatás/kapcsolattartás elmulasztásával), melynek következtében a Fegyelmi Tanács egy rendbelinek értékelte a fegyelmi vétséget és a normaszegések számát a büntetés kiszabásakor súlyosító körülményként értékelte.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte a normaszegések számát, amivel a bejelentőt több ízben megfosztotta a döntési lehetőségtől (tárgyaláson való részvétel, fellebbezés előterjesztése).

Enyhítő körülményként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 23 éve folytat ügyvédi tevékenységet anélkül, hogy fegyelmi eljárásban elmarasztalták volna. Enyhítő körülményként értékelte továbbá a Fegyelmi Tanács a ténybeli beismerést és részben az időmúlást is.

Fentiek okán a fegyelmi büntetés kiszabása körében a Fegyelmi Tanács osztotta a fegyelmi biztos pénzbírság kiszabására vonatkozó indítványát. A fegyelmi vétség súlyát mérlegelve és az elkövetés körülményeire tekintettel az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság alkalmazását tartotta arányosnak és egyben elégségesnek.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd számára a jelen eljárás tanulságul szolgál és a jövőre nézve a kiszabott fegyelmi büntetés kellő visszatartó erőt jelent.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az ügyvéd felelősségét megállapította, az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. b) pontja alapján kötelezte 30.000 Ft elsőfokú átalányköltség megfizetésére.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2023. szeptember 5. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2023. F. 151.)